Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26511
Copyright: Admont, Benediktinerstift

trū de manu ei⁹ tradidit alio diacono. illū ū
iussit egredi foras. Cepcep ut absq; cōmunione
remaneret. Te reduterata oratione. stati appa
ruit grā sei spc. Egrediente aū scō ab ecclā int
rogaū diaconē illū q̄ ēet ei⁹ culpa. Didiē ū qā
illā nocte cū uxore sua dormierat. Hoc ut au
diuit scs cōstituit ut ultra iā nō ordinaret pbrm
nec diaconū q̄ uxorē haberet. Monachos aū
et religiosos uiros quoq; uxores defuncte fue
rant ipsos ordinabat. Et uidebat ecclā orna
ta de scis uīis. q̄si sponsa xpi. maxime a scis
sacdotib⁹ Jasco patre epyphanio xpi pontī
fice. Vsq; huc iohs scripsit. Iste iohs fuit ille
saracen⁹ q̄ cū uoluisset ferire sem. apt⁹ ē oculis
ei⁹ q̄ monachus fact⁹ mansit cū eo.

Incipit liber sedus script⁹ a poliuio dia
VO AUTĒ VENISSET cono.
ad mortē iohs. uocans ad se poliuiū
diaconū dixit ei. Ego fili poliuii uia
gradior quā null⁹ mortaliū pterire potest.
Tu ū noli neglegere. s; uita sei patris nri epy
phanii diligenter adtende Instanter scribe.
nulte pterea. Et tu enī ad salutē multos
imitari uolentiū. Ego aū ut potui qd audi